

A felperes álláspontja szerint a Bizottság megsértette az (EU) 2016/1036 rendelet<sup>(1)</sup> 8. cikkének (1), (9) és (10) bekezdését, valamint 10. cikkének (5) bekezdését, és az (EU) 2016/1037 rendelet<sup>(2)</sup> 13. cikkének (1), (9), (10) bekezdését, és 16. cikkének (5) bekezdését, mivel vállalati számlákat érvénytelenített, majd úgy állapította meg a vámokat, mintha nem állítottak volna ki érvényes vállalati számlákat, és azokat nem nyújtották volna be az áruknek a szabad forgalomba bocsátás céljából való bejelentésekor.

A felperes ezt az érvet az 1238/2013/EU tanácsi végrehajtási rendelet<sup>(3)</sup> 3. cikke (2) bekezdésének a jogellenességére, valamint az 1239/2013/EU tanácsi végrehajtási rendelet<sup>(4)</sup> 2. cikke (2) bekezdésének a jogellenességére alapítja, mely rendelkezések a Bizottságot feljogosítják arra, hogy vállalati számlákat érvénytelennek nyilvánítson.

<sup>(1)</sup> Az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2016. L 176., 21. o.).

<sup>(2)</sup> Az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozattal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1037 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2016. L 176., 55. o.).

<sup>(3)</sup> A Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek) behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2013. december 2-i 1238/2013/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2013. L 325., 1. o.).

<sup>(4)</sup> A Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek) behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről szóló, 2013. december 2-i 1239/2013/EU végrehajtási rendelet (HL 2013. L 325., 66. o.).

## 2017. február 20-án benyújtott kereset – Spiegel-Verlag Rudolf Augstein és Sauga kontra EKB

(T-116/17. sz. ügy)

(2017/C 121/64)

Az eljárás nyelve: német

### Felek

Felperesek: Spiegel-Verlag Rudolf Augstein GmbH & Co. KG (Hamburg, Németország) és Michael Sauga (Berlin, Németország) (képviselők: A. Koreng és T. Feldmann ügyvédek)

Alperes: Európai Központi Bank (EKB)

### Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Európai Központi Bank Igazgatótanácsának a 2016. december 15-i levélben közölt azon határozatát, amelyben elutasítja a felpereseknek az Európai Központi Bank két dokumentumához, mégpedig a „The impact on government deficit and debt from off-market swaps. The Greek case” (SEC/GovC/X/10/88a) és a „The Titlos transaction and possible existence of similar transactions impacting on the euro area government debt or deficit levels” (SEC/GovC/X/10/88b) dokumentumához való hozzáférés iránti kérelmét;
- az Európai Központi Bankot kötelezze a költségek viselésére.

### Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek két jogalapra hivatkoznak.

1. Első jogalap: az EKB/2004/3 határozat<sup>(1)</sup> 4. cikke (1) bekezdése a) pontja második francia bekezdésének téves alkalmazása

A felperesek azzal érvelnek, hogy az EKB nem indokolta kellően konkrétan, hogy az érintett dokumentumok nyilvánosságra hozatala az Unió vagy valamely tagállam pénzügyi, monetáris vagy gazdaságpolitikájára tekintettel a közérdek védelmét veszélyeztetné.

A közérdeknek az EKB által hivatkozott veszélyeztetése hat évvel a dokumentumok megalkotása után és a keretfeltételek alapvető módosítását követően valóban nem ad okot aggodalomra.

2. Második jogalap: az EKB/2004/3 határozat 4. cikke (3) bekezdése első albekezdésének téves alkalmazása
- A felperesek előadják, hogy a jelen ügyben szóban forgó dokumentumok nem konkrét határozatok előkészítését, hanem csupán az EKB-n belüli általános véleményformálást és tájékoztatást szolgálták.
  - Továbbá nem feltételezhető, hogy az EKB munkatársai ezen dokumentumok nyilvánosságra hozatalának lehetőségével kapcsolatban hagyják magukat megfélemlíteni.
  - Ráadásul a szóban forgó dokumentumok tekintetében – jelenlegi ismereteink szerint – nem kell tartani attól, hogy az EKB tanácskozásait harmadik felek helytelen módon befolyásolják.
  - Továbbá az EKB nem vette figyelembe és nem mérlegelte kellőképpen az információhoz való hozzáféréshez fűződő közérdeket.
  - Végezetül, nem az EKB feladata annak megítélése, hogy mi táplálja a nyilvános vitát, hanem a sajtó feladata, amely az Emberi Jogok Európai Bírósága által elismert „örzökutya szerepet” lát el.

(<sup>1</sup>) 2004/258/EK: Az Európai Központi Bank dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2004. március 4-i EKB/2004/3 európai központi banki határozat (HL 2004. L 80., 42. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 5. kötet, 51. o.).

## 2017. február 24-én benyújtott kereset – Institute for Direct Democracy in Europe kontra Parlament

(T-118/17. sz. ügy)

(2017/C 121/65)

Az eljárás nyelve: angol

### Felek

Felperes: Institute for Direct Democracy in Europe (Brüsszel, Belgium) (képviselők: E. Plasschaert és E. Montens ügyvédek)

Alperes: Európai Parlament

### Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Európai Parlament 2016. december 15-i határozatát, amennyiben az i. felfüggeszti a 2017. évi támogatás, többek között az előfinanszírozás kifizetését, ii. a maximális támogatási összeg 33 %-ára korlátozza a 2017. évi támogatás előfinanszírozási összegét, és iii. az előfinanszírozás összegének kifizetését az első felszólításra fizetendő bankgaranciától teszi függővé, továbbá hogy következképpen semmisítse meg az e határozathoz mellékelt, a támogatás odaítéléséről szóló FINS-2017–28. sz. határozat I.4.1. cikkét;
- az alperest kötelezze a költségek viselésére.

### Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes hat jogalapra hivatkozik.

a) Az IDDE javára szóló 2017. évi támogatás, többek között az előfinanszírozási összeg kifizetésének felfüggesztéséről szóló határozatot illetően

1. Az első, arra alapított jogalap, hogy a határozat sérti a megfelelő ügyintézés elvét és az IDDE védelemhez való jogát. Konkrétan: a határozatot nem tisztességes és pártatlan hatóság fogadta el, az IDDE-t pedig nem hallgatták meg megfelelően, és nem is biztosítottak számára tényleges lehetőséget arra, hogy álláspontját kifejtse és vitassa a vele szemben megfogalmazott vádakát.
2. A második, arra alapított jogalap, hogy a határozat sérti a költségvetési rendelet alkalmazási szabályai 208. cikke (1) bekezdésének első mondatát, az Európai Parlament elnöksége határozata 8. cikkének a) pontját, valamint a támogatás odaítéléséről szóló határozat II.13.2. cikkét. Konkrétan: a 2017. évi támogatás kifizetését nem lehet az említett határozathoz nem kapcsolódó és kizárólag a 2015. évi támogatás odaítéléséről szóló határozatra vonatkozó, nem igazolt állítások alapján felfüggeszteni. Ezen túlmenően, a 2017. évi támogatás kifizetését csak olyan ellenőrzések céljából lehet felfüggeszteni, amelyeket a jelen ügyben már lefolytattak, és amelyeket anélkül zártak le, hogy megkérdőjelezhetetlenül megerősítést nyertek volna az állítólagos gyanúk és állítások. Következésképpen a felfüggesztést meg kell szüntetni. Végezetül az állítólagos gyanúk és vélelmek nem elegendők a kifizetés bármiféle felfüggesztésének igazolásához.